

strid med loven. Jeg finder det herunder vigtigt at sikre, at der ikke udbetales statslig støtte til gennemførelse af projekter, der ikke har hjemmel i byfornyelsesloven, ligesom uberettiget modtaget støtte skal tilbagebetales.

Spm. nr. S 36

Til boligministeren (12/10 94) af:

Pernille Sams (KF):

»Finder ministeren, at de amtslige tilsynsråd har den fornødne baggrund for at kunne varetage et tilsyn på byfornyelsesområdet, der sikrer en lovlig forvaltning af byfornyelsesloven, og vil ministeren tage initiativ til en lovændring, der indfører en anden organisering af tilsynet?«

Svar (20/10 94)

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Indledningsvis skal jeg gøre opmærksom på, at det først og fremmest er kommunernes interne revision, der udøver tilsyn med kommunernes administration af byfornyelsesloven. I det omfang revisionen har bemærkninger, overgår sagen til Tilsynsrådet, som herefter træffer afgørelse i sagen. En yderligere kontrol er knyttet til, at byfornyelsesnævnet er klagemyndighed for kommunalbestyrelsens beslutninger.

Jeg finder ikke grundlag for at betvivle, at de amtslige tilsynsråd skulle have den fornødne juridiske sagkundskab for at kunne varetage sin tilsynsforpligtelse på byfornyelsesområdet, ligesom jeg heller ikke finder grundlag for at betvivle, at kommunernes interne revision skulle have den fornødne revisions- og forvaltningsmæssige sagkundskab, der sikrer en lovlig forvaltning af byfornyelsesloven.

Jeg finder derfor ikke grundlag for at tage initiativ til en lovændring, der indfører en anden organisering af tilsynet.

Spm. nr. S 4

Til indenrigsministeren (6/10 94) af:

Otto Steenholdt (V):

»Vil ministeren gøre sin indflydelse gældende for at arbejde for, at lovene for valg til Folketinget bliver ens for Danmark, Færøerne og Grønland?«

Begrundelse

Spørgeren vil gerne have, at ministeren kigger nærmere på Indenrigsministeriets lovbekendtgørelse nr. 759 af 19. august 1994 om valg til Folketinget, som henhører under Indenrigsministeriet. Det samme gælder lov nr. 458 af 30. juni 1993 om folketingsvalg på Færøerne samt lov nr. 845 af 21. december 1988 om folketingsvalg i Grønland.

Folketingsvalget i Grønland blev præget af, at Siumut og Inuit Ataqatigiit indgik kandidatforbund og kaldte sig Siumut Ataqatigiit.

Spørgerens parti, Atassut, mente fra valgkampens begyndelse, at et sådant forbund mellem kendte politikere fra to partier er ulovligt ifølge loven om valg til Folketinget.

Partiet er stadig af samme opfattelse, selv om statens øverste myndighed, Rigsombudsmanden, har meddelt os, at loven ikke forbyder sådanne kandidatforbund, så længe kandidaterne ikke optræder på deres partiers vegne.

Enhver kunne se og høre, at det netop var det, forbundets kandidater gjorde. Deres partiers logoer blev brugt i alt trykt materiale, og de udtalte åbent, at deres partier støttede dem og betalte deres valgkamp.

Atassut mener stadig, at dette kandidatforbund er en omgåelse af lov om valg til Folketinget.

Efter Atassuts opfattelse er et parti i sig selv et kandidatforbund, og når loven siger, at partier ikke kan gå i kandidatforbund, så må meningen og ånden i loven være, at kandidatforbund er forbeholdt kandidater uden for partierne.

Spørgeren vil derfor spørge ministeren, om et sådant partikandidatforbund ville blive godkendt i Danmark, da spørgeren har fået at vide, at et sådant partikandidatforbund er forbudt på Færøerne.

Spørgeren vil gerne have et klart svar, fordi vælgerne i Grønland er forvirrede over det skete, men også fordi valgeregler er et af de væsentligste fundament i vores demokrati, og det må der ikke være fortolkningstvivel om.

Spørgeren kan meddele, at spørgeren for en sikkerheds skyld har stillet samme spørgsmål til statsministeren i henhold til § 20 i Folketingets forretningsorden.

Spørgeren vil gerne have, at juristerne i både Indenrigsministeriet og Statsministeriet kigger på sagen. Spørgeren ønsker samtidig, at der nedsættes en arbejdsgruppe bestående af jurister, hvor Grønlands hjemmestyre selvfølgelig